

170 let Nového Bohumína Z bažin do města

Bohumín

Hraběnka Rudnická prodala stavitelům železnice bažinaté pozemky za 10 tisíc zlatých. Pro představu stavba kostelů vyšla na přelomu 19. a 20. století přibližně na 55 tisíc zlatých a plat prvního učitele Josefa Chochola byl 210 zlatých ročně. Bochník chleba stál kolem 5 krejcarů, kilo klobás bylo možné pořídit přibližně za 70 krejcarů a za pivo se platilo zhruba 15 krejcarů. Zimní kabát se prodával za 15 zlatých a většinou sloužil celý život.

V letech 1846 - 1910 se na Bohumínsko přistěhovalo přes 20 tisíc lidí, z toho přes sedm a půl tisíce lidí do oblasti dnešního Nového Bohumína. Od roku 1883 tu neexistovaly žádné jiné než německé školy, děti byly od útlého věku poněmčovány. Na obyvatele se tlačilo, aby nepoužívali češtinu. Dělníci, kteří se hlásili k německé národnosti, měli lepší pracovní pozici, vyšší plat a větší možnost získat závodní byt.

Až do vypuknutí průmyslové revoluce se lidé na Bohumínsku živili výhradně zemědělstvím a pastvinářstvím. V době průmyslového boomu se ze starousedlíků stali "kovozemědělci". Přes den pracovali v některém z průmyslových podniků, ale drželi si i malé zemědělské hospodářství. V roce 1910 spadalo zhruba 43 % lidí na Bohumínsku do kategorie dělníků včetně jejich rodinných příslušníků.

Se zvyšujícím se počtem obyvatel se v Novém Bohumíně rozvíjely i služby. V roce 1930 tu byly 2 lékárny, 2 drogerie, 3 cukrárny, 6 pekáren, 13 trafik a 15 řeznictví. Ve městě působilo 36 krejčích, 11 obuvníků a 10 švadlen. Pro luxusní zboží ale museli Bohumínáci jezdit do jiných měst. Nehrnuly se sem ani velké renomované obchodní značky, výjimkou byl Baťa a Julius Meinl. Ve většině obchodů se mluvilo německy.

Přiliv obyvatel však měl i stinné stránky. Při velkém provozu na bohumínském nádraží snadno vznikala ohniska různých epidemií. V roce 1872 byla do Bohumína po železnici zavlečena epidemie černých neštovic a cholery. O rok později podlehl záškrtu a choleře jedenáct lidí. V roce 1878 zemřelo na nakažlivé nemoci včetně tyfu patnáct lidí.

Statut samostatného města ztratil Nový Bohumín poprvé v letech 1949 až 1954, kdy byl s ostatními obcemi mikroregionu spojen v jediné město Bohumín. Spojení ale bylo zrušeno a obce se opět osamostatnily. V roce 1973 se spojil Nový Bohumín se Starým Bohumínem, o rok později se k nim přidaly i Pudlov, Skřečoch, Šuných, Vrbice a Záblatí a vzniklo z nich jediné město Bohumín.

Zajímavá data z historie dnešního Nového Bohumína

- 1848 - zřízen rakouský i pruský celní úřad a poštovní úřad
- 1852 - začalo působit policejní komisařství
- 1860 - zahájena výuka v první škole pro děti obyvatel osady
- 1867 - do funkce nastoupil první starosta obce Karel Solich
- 1887 - konala se první evangelická bohuslužba
- 1888 - zřízena nouzová nemocnice
- 1893 - založen německý spolek dobrovolných hasičů
- 1896 - vznikl první český spolek nazvaný Beseda
- 1908 - zřízen první peněžní ústav (městská spořitelna)
- 1911 - začalo působit německé reformní reálné gymnázium
- 1926 - otevřena hudební a pěvecká škola Matice osvěty lidové

